

σπινθηροβόλος, ύψοῦται ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου τῶν Ἑλλ. καρδιῶν, εἰς ἃς μάτην ἔρπονν διὰ τὰ φθάσουν οἱ ἀκαταλόγιστοι τῆς Μιγάντας ψευδοῦ-μνηταί. Καὶ τὸ σεμνότερον διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀνεκδότων του ἐτελέσθη μνημόσυνον ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἐπετηρίδι τοῦ θανάτου του, μνημό-συνον εἰς τὸ ὁποῖον πρωτοστάτει ἡ σύντροφος τοῦ βίου του, σύντροφος καὶ μετὰ θάνατον, ἀλλ' εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχουν διὰ τῆς Ψυχῆς ἐκα-τομμύρια Ἑλλήνων.



Ἡ Ἐρωτευμένη Φύσις.

Ποῦ δόφῃ ἡ Δημιουργία νὰ πλάσῃ ἄρρενα τὸν ἥλιον καὶ γυναῖκα τὴν Γῆν; Ὁ ἥλιος, ἡ ζῶν καὶ τὸ φῶς ἔχει ὅλην τὴν ἀμετάβλητον ἀρ-ρενωπότητα τοῦ Κυρίαρχου. Ἡ Γῆ, ἔχει ὅλην τὴν ἡδυπάθειαν ἀλλὰ καὶ τὴν κόπωσην τῆς γυναι-κός; τῆς διψώσης τοῦ ἰσχυροῦ τὸ κάλλος.

Ὁ καλλιτέχνης ἐφαντάσθη ἐν φίλημά των. Τί δύσκολον νὰ παραστήσῃ τις φίλημα ἐνδὸς ἥλιου καὶ μιᾶς Γῆς! Πρέπει νὰ ὑψωθῇ τις ὑπὲρ τὴν Γῆν τὴν γηραιάν καὶ νὰ κατέλθῃ ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ Ἀκτινοβολοῦντος Θεοῦ διὰ νὰ συνδυάσῃ τὸ ὄνειρόν μετὰ τὴν πραγματικότητα. Καὶ ὁ ἥλιος ὁ ξανθοπλόκαμος, τοῦ ὁποῖου οἱ βόστρυχοι ἐξυ-φαίνονται εἰς ἀκτῖνας χανομένας εἰς τὸ ἄπει-ρον, ὁ Φοῖβος μετὰ τοὺς πυρίπνοας Φαέθοντας, διφρηλατεῖ καὶ εἰς ἐν πέρασμά του τὸν ἐναγ-καλίζεται ἡ αἰωνία ἐρωμένη του ἡ Γῆ, καὶ ἐνοῦν-ται τὰ χεῖλη των εἰς ἐν ρωμαλέον φίλημα, φι-λημα ζωῆς καὶ ἀθανασίας.

Ἡ Γῆ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ ἀνευ τοῦ ἥλιου καὶ ἐπατεῖ, λαχταρᾷ τὸ φίλημα του. Ποῖα ἀντί-

θεσις εἰς τὰς δύο μορφὰς των! Ἐκεῖνος, ἀλκι-μος Ἀπολλώνιος νεανίας· αὐτὴ, κουρασμένη ἀφ' οὗ ἔχει τόσας ἁμαρτίας, ἀφ' οὗ βαστάζῃ τόσους καὶ τόσους ἀνθρώπους! Καὶ ἐνῶ με προτεταμένους βραχίονας ἠνιοχεῖ καὶ με στιβαροὺς πόδας, ὡς ἄλλος Φαρνέσιος ταῦρος, σπεύδει εἰς τὸν φωτει-νὸν δρόμον του, ἡ Γῆ, ἡμιεξηπλωμένη ἐπὶ τῆς σφαίρας της, ἀκόρεστος, δὲν ἀποδσπᾷ τὰ χεῖλη καὶ εἰς τὴν στιγμήν αὐτὴν τῆς ἐνώσεως ἀπετύ-πωσεν ὁ Ἀριστεὺς τὸν βαθὺν συμβολισμόν του. Ποῖα ἀνατομικὴ δύναμις γραμμῶν, ποῖα ἐλευθε-ρία ιδέας, πόσον σοφὴ ἡ τοποθέτησις τῶν ὁω-μάτων.

Εἶνε πῖναξ ἐξοχος, θὰ εἶνε εὐτυχὴς δ' ἐκεῖνος ὁ ὁμογενὴς ὅστις θὰ σπεύσῃ ν' ἀναβῇ εἰς τὸν καλλιτέχνην νὰ ἐργασθῇ εἰς μέγα μέγεθος τὴν εἰκόνα, διὰ νὰ στολίσῃ ἐν τοιχογραφίᾳ τὴν εἰσο-δὸν τοῦ μεγάρου του.



Νέα ποιήτρια

Εἰς τοὺς ἀναγνώστας της ἡ «Πινακοθήκη» ἐμφανίζει διὰ τοῦ ἀνα χεῖρας φύλλου νέαν ποιήτριαν, τὴν δεκαοκταετίδα δεσποινίδα Εἰ-ρήνην Μεγαπάνου. Ἡ νέα ποιήτρια εὐθύς ἐξ ἀρχῆς προκαλεῖ τὴν προσοχὴν, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἐμπνευσίν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καινοτομίαν καὶ τὴν τόλμην μεθ' ἧς χειραφετεῖται ἀπὸ τὰ δε-σμά τοῦ μονοτόνου μέτρου, θυσιάζουσα αὐτὸ εἰς τὴν ιδέαν τοῦ στίχου. Ἡ δεσποινὶς Μεγαπάνου ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν ἀρχαίων δρα-μάτων, ὅπως ὑποκριθῇ τὴν Ἀντιγόνην, κατὰ τὴν δοθησομένην πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώ-

